

Dosarul nr. 2rac-83/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Levdra” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 18 februarie 2020, SRL „Levdra” a înaintat acțiune în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova”, solicitând, conform cererii de concretizare a cerințelor din 3 iunie 2020 (vol. I, f.d. 135-136), încasarea datoriei de 2 823 005,89 de lei, a dobânzii de întârziere calculate pentru perioada 1 ianuarie 2019 - 3 iunie 2020 în sumă de 951 369,31 de lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă de 50 000 lei.

În motivarea acțiunii, compania reclamantă a indicat că la 9 august 2018 a încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” (cumpărător) contractul de vânzare-cumpărare nr. 2563/IV/2018.

Conform pct. 2.1 din contract, vânzătorul și-a asumat obligația de a vinde bunurile, iar cumpărătorul de a recepționa și achita bunurile prevăzute în specificația din anexa nr.1 (Sabot de frână).

Conform pct. 3.1 din contract, livrarea bunurilor se efectuează în baza cererilor preventive de la cumpărător în termen de 30 zile calendaristice, din data primirii de către vânzător a cererii-comandă de la cumpărător.

Conform pct. 3.4 din contract, data livrării bunurilor se consideră data indicată în factura fiscală semnată de către reprezentanții împuterniciți ai ambelor părți, în cazul în care nu se constată obiecții, bunurile livrate se consideră acceptate.

La 12 iunie 2019 SRL „Levdra” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 3010/IV/2019.

Potrivit pct. 2.1. din contract, vânzătorul și-a asumat obligația de a vinde bunurile, iar cumpărătorul de a recepționa și achita bunurile prevăzute în specificația din anexa nr.1 (Ulei Monograd).

Conform pct. 3.1 din contract, livrarea bunurilor se efectuează conform comenzilor prelabile înaintate de cumpărător și coordonate cu vânzătorul, livrările vor avea loc de la data de 17 iunie 2018 – 17 septembrie 2019.

Conform pct. 3.4 din Contract, data livrării bunurilor se consideră data indicate în factura fiscală.

La 1 august 2019 SRL „Levdra” și ÎS „Calea Ferată din Moldova” au încheiat contract de vânzare-cumpărare nr. 3033/IV/2019.

Conform pct. 2.1 din contract, vânzătorul și-a asumat obligația de a vinde bunurile, iar cumpărătorul de a recepționa și achita bunurile prevăzute în specificația din anexa nr.1 (Ulei Monograd).

Conform pct. 3.1 din contract, livrarea bunurilor se efectuează conform comenzilor prelabile înaintate de cumpărător și coordonate cu vânzătorul, livrările vor avea loc de la data de 1 august 2019 – 1 octombrie 2019.

Conform pct. 3.4. din contract, data livrării bunurilor se consideră data indicate în factura fiscală.

Astfel, compania SRL „Levdra” a relatat că în baza contractelor menționate supra a livrat, iar ÎS „Calea Ferată din Moldova” a recepționat, bunuri în cantitatea și la prețul indicat în facturi fiscale.

În pofida prevederilor legale și ale contractelor încheiate, în special pct. 4.3 și 4.4, care prevăd că plata pentru bunurile livrate se va efectua în lei moldovenești, în termen de până la 60 zile calendaristice după semnarea facturii fiscale, plata se consideră efectuată după creditarea contului vânzătorului cu suma aferentă facturilor emise, compania pârâtă ÎS „Calea Ferată din Moldova”, chiar după recepționarea bunurilor livrate și după semnarea facturilor fiscale, refuză să achite prețul acestora, acumulând o datorie în mărime de 2 823 005,89 de lei, ce se confirmă prin facturile fiscale și actul de verificare privind decontările reciproce.

A menționat că conform dispozițiilor art. 942 din Codul civil, pentru perioada 1 ianuarie 2019 - 3 iunie 2020 compania pârâtă urmează să achite în contul SRL „Levdra” dobânzi de întârziere în sumă totală de 951 369,31 de lei.

Prin hotărârea din 4 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Levdra” împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în contul SRL „Levdra”, datoria contractuală în sumă de 2 823 005,89 de lei, suma de 951 369,31 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și 50 000 lei taxa de stat.

La 3 iulie 2020, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat apel, solicitând casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și s-a menținut hotărârea din 4 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 25 ianuarie 2021, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 4 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea SRL „Levdra” să fie respinsă integral.

Motivele recursului se rezumă la următoarele argumente prezentate de compania recurentă.

La examinarea cauzei atât prima instanță, cât și instanța de apel, au omis aplicarea art. 965 din Codul civil și eronat au dispus încasarea din ÎS „Calea Ferată din Moldova” a dobânzii de întârziere în sumă de 951 369,31 de lei.

Or, la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, 18 februarie 2020, datoria ÎS „Calea Ferată din Moldova” față de SRL „Levdra” constituia 2 823 005,89 de lei, pe când instanțele de judecată au încasat dobânzi de întârziere în sumă totală de 951 369,31 de lei, calculată pentru datoria în sumă de 21 162 985,59 lei.

Astfel, prin interpretarea eronată a depozițiilor art. 965 din Codul civil, instanțele inferioare au dispus încasarea dobânzii de întârziere care a fost calculată și pentru suma datoriei de 18 339 979,70 de lei, care era stinsă la momentul înaintării acțiunii.

Prin urmare, la soluționarea prezentului litigiu, instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma a fi aplicată și eronat au considerat pretenția SRL „Levdra” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 951 369,31 de lei drept legală și întemeiată.

De asemenea, atât prima instanță, cât și instanța de apel, au omis aplicarea art. 942 din Codul civil și eronat au dispus încasarea din contul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a dobânzii de întârziere în sumă 951 369,31 de lei.

Potrivit punctelor 4.3 din contractele de vânzare-cumpărare nr. 2563/IV/2018 din 9 august 2018, nr. 3010/IV/2019 din 12 iunie 2019 și nr. 3033/IV/2019 din 1 august 2019, plata pentru bunurile livrate se va efectua în termen de 60 zile calendaristice după semnarea facturii fiscale și a procesului-verbal de livrare către reprezentanții ambelor părți.

În calculul dobânzii de întârziere prezentate de SRL „Levdra” și acceptate de instanțele de judecată ierarhic inferioare, data scadenței este indicată data imediat următoare emiterii facturilor fiscale, pe când în temeiul prevederilor legale și contractuale, ÎS „Calea Ferată din Moldova” urma a fi pusă în întârziere după expirarea termenului de 60 zile de la data semnării facturilor fiscale.

Prin urmare, în rezultatul neaplicării art. 942 din Codul civil, instanțele inferioare eronat au încasat dobânda de întârziere calculată din ziua imediat următoare datei emiterii facturilor fiscale, dar nu din data scadenței stabilită de părți în contractele de vânzare-cumpărare (60 de zile de la data semnării facturilor fiscale).

Deși în cererea de apel ÎS „Calea Ferată din Moldova” a punctat asupra neaplicării normelor de drept material incidente în cauză și interpretării eronate a legii (art. 942 și art. 965 din Codul civil), instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu a verificat și nu s-a pronunțat asupra acestor argumente.

Totodată, instanțele inferioare nu au aplicat normele de drept procedural ce urmau a fi aplicate, și anume, art. 167 alin. (1) lit. d) și art. 170 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Or, în conformitate cu pct. 10.1 din contractele de vânzare-cumpărare indicate mai sus, litigiile ce vor rezulta din contracte vor fi soluționate de către părți pe cale amiabilă, în caz de neînțelegeri vor fi examinate în ordinea stabilită de legislația în vigoare a Republicii Moldova.

Aici a menționat că la materialele cauzei nu a fost anexată dovada respectării de către compania reclamantă a procedurii de soluționare extrajudiciară a litigiului.

Un alt motiv al recursului declarant a vizat omisiunea instanței de apel de a-și motiva suficient decizia.

În acest sens, compania recurentă a invocat că nu a avut parte de un proces echitabil instanța de apel și a fost privată de dreptul de a fi auzit de către instanța de apel, or argumentele sale prezentate în cererea de apel privind netemeinicia pretențiilor înaintate de societatea intimată nu au fost examinate efectiv.

În drept, a invocat temeiurile declarării recursului prevăzute de art. 432 alin. (1), (2) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul constată că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată companiei recurente, prin intermediul poștei electronice, la 26 noiembrie 2020 (vol. II, f.d. 27, 28) și, din acest motiv, Colegiul consideră că recursul depus de ÎS „Calea Ferată din Moldova” la 25 ianuarie 2021, este declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință societății intimate, cu mențiunea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs, la 6 februarie 2021.

Prin referința din 2 martie 2021, reprezentantul SRL „Levdra” a solicitat să fie declarat inadmisibil recursul depus de ÎS „Calea Ferată din Moldova” și menținerea deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 17 martie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a fost considerat admisibil.

În conformitate art. 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Art. 444 din Codul de procedură civilă, prevede că recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În speță, Colegiul subliniază că pretenția de bază a acțiunii înaintate de către SRL „Levdra” față de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, constă în încasarea de la compania pârâtă a datoriei de 2 823 005,89 de lei, care nu a fost negată de către aceasta, or, în cererea de recurs ÎS „Calea Ferată din Moldova” a menționat că la 18 februarie 2020, momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, datoria acesteia față de SRL „Levdra” constituia 2 823 005,89 de lei, pe când instanțele de judecată au încasat dobânzi de întârziere din suma de 21 162 985,59 lei.

În acest sens, Colegiul reține că, în esență, prin cererea de recurs depusă împotriva deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, compania pârâtă/recurentă a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel doar parțial.

Și anume, din cuprinsul textului recursului declarat, Colegiul deduce că, dezacordul recurentei cu soluția instanței de apel vizează doar partea ce se referă la admiterea capătului de cerere cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă totală de 951 369,31 de lei.

Astfel, aria de control de către instanța de recurs asupra deciziei din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 4 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se va rezuma numai asupra aspectelor ce vizează doar partea dată, reieșind din prevederile art. 442 alin. (1) și art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

În continuare, nefiind contestate concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind temeinicia pretenției SRL „Levdra” față de ÎS „Calea Ferată din Moldova”, cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 2 823 005,89 de lei, rezultate din contractele de vânzare-cumpărare nr. 2563/IV/2018 din 9 august 2018, nr. 3010/IV/2019 din 12 iunie 2019 și nr. 3033/IV/2019 din 1 august 2019, Colegiul reține următoarele.

Potrivit punctelor 4.3 din contractele de vânzare-cumpărare nr. 2563/IV/2018 din 9 august 2018, nr. 3010/IV/2019 din 12 iunie 2019 și nr. 3033/IV/2019 din 1 august 2019, încheiate de SRL „Levdra” (vânzător) și ÎS „Calea Ferată din Moldova” (cumpărător), plata pentru bunurile livrate se va efectua în termen de 60 zile calendaristice după semnarea facturii fiscale și a actului de recepție, la cursul monedei naționale (MDL) în raport cu valuta contractului, stabilit de Banca națională la data plății.

Potrivit copiilor facturilor fiscale anexate la materialele dosarului (vol. I, f.d. 29-52), emise în baza contractelor nr. 2563/IV/2018 din 9 august 2018, nr. 3010/IV/2019 din 12 iunie 2019 și nr. 3033/IV/2019 din 1 august 2019, acestea au vizat perioada cuprinsă între data de 26 iunie 2019 – 31 octombrie 2019.

Totodată, potrivit notificării prelabile adresată companiei pârâte la 7 februarie 2020 (vol. I, f.d. 156), SRL „Levdra” a somat-o despre necesitatea achitării datoriei

de 2 823 005,89 de lei în termen de 7 zile calendaristice de la recepționarea somației, menționând că, data scadentă de achitare a datoriei a expirat la 29 octombrie 2019, după 60 de zile de când s-a făcut ultima livrare (30 august 2019).

Cererea de chemare în judecată a fost înaintată la 18 februarie 2020.

La 3 iunie 2020, SRL „Levdra” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând, pe lângă încasarea datoriei de bază în sumă de 2 823 005,89 de lei, și încasarea dobânzii de întârziere calculate pentru perioada 1 ianuarie 2019 - 3 iunie 2020 în sumă de 951 369,31 de lei.

Conform calculului anexat la materialele dosarului (vol. I, f.d. 137-154), compania reclamantă a calculat dobândă de întârziere pentru perioada 2 ianuarie 2019 - 3 iunie 2020.

În motivarea soluției privind admiterea pretenției și încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul SRL „Levdra” a sumei de 951 369,31 de cu titlu de dobândă de întârziere, instanțele de judecată, având în susținere prevederile art. 942 din Codul civil republicat, în vigoare din 1 martie 2019, au conchis că aceasta este justificată și se confirmă prin calculul efectuat și anexat la materialele cauzei, la filele dosarului 137-154.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră însă că soluția instanțelor de judecată, în partea supusă controlului prin prezentul recurs, a fost adoptată arbitrar, fără o apreciere desfășurată și corectă a probelor prezentate la dosar, la concret, a calcului dobânzilor de întârziere prezentat de compania reclamantă, ce vizează perioada 1 ianuarie 2019 – 3 iunie 2020, raportat la facturile fiscale eliberate pentru perioada cuprinsă între data de 26 iunie 2019 – 31 octombrie 2019.

Instanțele de judecată, în argumentarea concluziei privind necesitatea admiterii pretenției de încasarea a dobânzilor de întârziere conform calculului prezentat de SRL „Levdra”, nu au stabilit în mod clar, de când compania pârâtă este pusă în întârziere pentru datoriile neachitate și perioada pentru care urmau a fi calculate dobânzi de întârziere, în dependență de fiecare factură fiscală eliberată, având în vedere că fiecare din acestea cuprind dați diferite de scadență a sumelor ce urmau a fi achitate de către cumpărător după primirea mărfurilor livrate de vânzător, iar faptul dat indică incontestabil la examinarea superficială a cauzei deduse judecării.

Or, conform punctelor 4.3 din contractele de vânzare-cumpărare încheiate de SRL „Levdra” și ÎS „Calea Ferată din Moldova”, plata pentru bunurile livrate urma să fie efectuată în termen de 60 zile calendaristice, separat, după semnarea fiecărei din facturile fiscale eliberate.

Astfel, potrivit contractelor încheiate, ÎS „Calea Ferată din Moldova” poate fi pusă în întârziere, în cazul neachitării datoriei, după expirarea termenului de 60 zile de la data semnării fiecărei din facturile fiscale separate.

Calculul dobânzilor de întârziere prezentat de SRL „Levdra”, acceptat de instanțele de judecată, nu cuprinde data scadenței și începutul punerii în întârziere după expirarea termenului de 60 zile de la data semnării facturilor fiscale, cu descifrare pe zile și în raport cu suma datoriei, cu aplicarea corectă a ratei de bază a Băncii Naționale a Moldovei.

La fel, Colegiul reține că potrivit art.39 din Legea pentru punerea în aplicare a Codului civil al Republicii Moldova nr. 1125-XV din 13 iunie 2002, dispozițiile

art.942-945 din Codul civil, introduse prin Legea nr.133/2018, se aplică, începând cu 1 martie 2019, și obligațiilor izvorâte din contracte încheiate înainte de 1 martie 2019 sau din alte temeuri survenite înainte de 1 martie 2019.

Respectiv, dispozițiile art.942 din Codul civil modernizat, se aplică pentru întârzierile ce continuă începând cu 1 martie 2019, iar pentru perioada anterioară de întârziere, până la 1 martie 2019, se aplică vechile prevederi ce reglementează dobânda de întârziere, stipulate la art. 619 din Codul civil în redacția în vigoare până la republicare.

Aici Colegiul menționează că facturile fiscale anexate la dosar (vol. I, f.d. 29-52), la care instanțele de judecată au făcut referire în motivare, vizează și datorii în baza contractului nr. 2563/IV/2018 din 9 august 2018, încheiat până la modificările din 1 martie 2019.

Iar, în aceste circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că decizia instanței de apel, în partea ce se referă la capătul de cerere cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă totală de 951 369,31 de lei, nu satisface criteriile legalității și temeiniciei unui act judecătoresc deoarece nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială și ambiguă.

În consecință, Colegiul reține că decizia contestată nu întrunește condițiile de legalitate prevăzute la art. 239 Codul de procedură civilă.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că efectul art. 6 § 1 din Convenție este, inter alia, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Corelând prevederile legale procedurale naționale cu jurisprudența CtEDO referitor la obligația instanțelor naționale de a-și motiva soluțiile, Colegiul conchide că circumstanțele expuse anterior denotă că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de art. 373 din Codul de procedură civilă. Iar aceasta nu poate echivala decât cu încălcarea dreptului la un proces echitabil al recurentului, inclusiv dreptul de acces liber la justiție în raport cu obligația instanței de „a auzi” justițiabilii, garantat de art. 20 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenție.

Din aceste considerente, Colegiul constată cu certitudine și încălcarea de către instanța ierarhic inferioară a normelor procedurale și anume omiterea de a aprecia și cerceta probele din dosar, oferind în decizie explicații și concluzii neclare și contradictorii.

În concluzie, fiind constatate încălcările menționate, Colegiul consideră că singura soluție legală și rezonabilă este casarea deciziei în partea contestată și trimiterea cauzei spre rejudecare.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice și să se pronunțe asupra cerinței privind încasarea dobânzii de întârziere prin prisma argumentelor, probelor, obiecțiilor atât părții reclamante, cât și părții pârâte, conform prevederilor art. 130 din Codul de procedură civilă, cercetând multispectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblul și interconexiunea lor și călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 442, art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”.

Se casează decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în partea prin care s-a menținut hotărârea din 4 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a încasat suma de 951 369,31 de lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Levdra” împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea casată, se trimite spre rejudecare în instanța apel, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În rest, în partea prin care s-a menținut hotărârea din 4 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în contul SRL „Levdra” datoria contractuală în sumă de 2 823 005,89 de lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei, decizia din 3 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău se menține.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Mariana Pitic

Dumitru Mardari